REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare *nr. 30.*
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următorele
BIROURĬ de ANUNŢURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Dumineca* 2 *fl.* pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Dumineca* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 47. — Braşov, Joi 28 Februarie (13 Martie). — 1902.

„Apĕrare“, orĭ cutropire?

Cine n'a auḑit de faimosul sĕcuiŭ Gustav Beksics? De când s'a pomenit cu condeiul în mână şi de când şi-a luat rolul de „mântuitor“ al maghiarismului „primejduit“, n'a făcut şi n'a scris alt-ceva, decât pentru cucerirea şi consolidarea rassei maghiare pe tĕrîm economic. Estravaganţa planurilor făurite de el în direcţia acésta de cucerire, au recunoscut'o chiar şi conaţionalii sĕi şi aceia dintre ei, cărora li-a mai rĕmas un sîmbure de judecată sănĕtósă, au simţit şi simt, că sĕcuiul nu vorbesce din convingere, ci împins de dorul de a-se face — celebru.

Visul de aur al lui Beksics: tot pămêntul sĕ fie al Maghiarilor şi tótă suflarea sĕ fie ungurésca în ţéra acésta, i-a încântat şi i-a fermecat nespus de dulce pe şoviniştii de tótă pănura. De vre-o trei patru anĭ încóce s'a scris şi s'a vorbit mult de către Maghiarĭ despre „cucerirea socială naţională în periferiile ameninţate ale maghiarismului“ şi s'a vĕrsat multă cernélă prin gazetele şoviniste pentru a convinge odată pe cei „încăpăţinaţĭ“, că „naţia singur alcătuitóre“ se va prăpădi, décă c'o óră mai curênd nu-şĭ va deschide ochii şi nu va vedé abisul în care o sĕ se cufunde, ignorând marea importanţă politică naţională a cucerirei de pămênt prin ţinuturile locuite de naţionalităţĭ.

Cu şcólele ungurescĭ de tótă categoria, cu „kulturegylet“-urile şi cu „kisdedov“-urile vĕḑ, că maghiarisarea şi asimilarea merge greu înainte. Ş'apoi nu sunt nicĭ naţionalităţile atât de bătute la cap, încât sĕ nu vadă şi ele, că a cădé la piciórele stăpânitorilor şi a se desfiinţa pe sine însĕşĭ prin renunţarea la resistenţă şi la lupta de proprie apĕrare, ar fi o laşitate şi o slăbiciune ne mai pomenită. Se încércă dér cei carĭ au aḑĭ pânea şi cuţitul în mână, de a-le slăbi şi îngenunchia pe cale economică, şi în privinţa acésta cine, décă nu Beksics, scie sĕ făurescă planurile cele mai îndrăzneţe.

Intr'un articol întitulat „Defensivă naţională“, ce-l publică în „Bud. Hirl.“ de erĭ, „mântuitorul“ ungurismului se sumecă straşnic şi dă guvernului din Peşta receta prin care crede, că va spori şi întări rassa maghiară. Étă cum îşĭ închipuesce el operaţia acésta grea şi complicată:

Sĕ se realiseze ideia „apĕrării naţionale“ împotriva capitalului strĕin care tinde a cumpĕra proprietăţĭ în Ungaria. In legătură cu acésta trebue sĕ stea „cucerirea naţională şi socială în periferiile ameninţate, adecă în ţinutul de nord şi în Ardeal“. Al treilea, maghiarismul sĕ se lăţéscă în Alföld şi dincolo de Dunăre, prin parcelărĭ în stil mare. Intr'asta residă şi trebue sĕ reside politica agrară maghiară. Acţiunea combinată însĕ trebue sĕ aibă de scop principal cucerirea Ardealului şi a ţinutului de nord şi o puternică desfăşurare a forţelor maghiarismului în Alföld şi dincolo de Dunăre.

Beksics se ocupă apoi îndeosebĭ cu nefericitul Ardeal. După el „pericolul“ este aicĭ în primul rênd politic, apoi economic, căcĭ: „Institutele de banĭ române urmăresc tendenţe politice când cumpĕră pămênt aicĭ“. Nu numai atât. „Este vorba, ca notabilii românĭ (din România) sĕ cumpere pădurĭ la graniţa rĕsăriténă. Brâul de pădurĭ a statului român atinge de altfel graniţa nóstră (ungară) şi întreprinḑĕtorĭ bogaţĭ se silesc a aquira pădurĭ vecinaşe cu ale statului român, carĭ sunt aḑĭ proprietatea privaţilor. La nord e vorba, decĭ, de invasiune prusiană, la ost de invasiune română“.

Alarma aşa-dér e dată. Ungurii au sĕ lupte c'un „pericol“ îndoit: „la nord cu domnii prusianĭ, în Ardeal cu institutele de banĭ române, sĕu cu privaţii“. Faţă cu acest pericol închipuit Beksics chĕmă la „legitimă apĕrare“ societatea maghiară întrégă, căcĭ statul nu va puté duce cu sorţĭ de isbândă lupta acésta. Drept remediu el propune, ca paralel cu acţiunea de salvare, ce a iniţiat'o guvernul prin parcelarea pămêntului în Alföld, prin fideicomisurĭ în Ardeal şi prin cumpĕrărĭ de pădurĭ la Nord, sĕ lucreze şi marii proprietarĭ maghiarĭ asemenea. Atuncĭ „pericolul“ întreit se va înlătura: societatea maghiară va cuceri ţinutul de Nord şi Ardealul prin forţa ei naţională şi maghiarimei din Alföld se va desfăşura puternic. „Numai realisarea corelativă a scopului acestuia întreit, póte garanta deplina victorie a causei naţionale maghiare“.

Interesant e, că după Beksics mai mare pericol s'ar afla în aquirarea de proprietăţĭ din partea proprietarilor românĭ din Ardeal, decât décă pămêntul l'ar câştiga cei din strĕinătate, şi adaugă: „In Ardeal numai atuncĭ va avé deplină valóre cucerirea societăţii maghiare, décă societatea maghiară se va strămuta aicĭ“.

La fine conjură guvernul şi societatea maghiară sĕ-i urmeze propunerile, décă vreu sĕ fie stăpânĭ nu numai în privinţa economică, ci şi politică.

Comentarea acestui plan de cutropire e de prisos. Cine nu vede şi cine nu simte, că aicĭ e vorba de-o mare acţiune politică-economică cu scop de-a scurta şi submina esistenţa materială a naţionalităţilor nemaghiare, pentru-ca cu atât mai uşor sĕ le pótă îngheunchia cu desĕvîrşire în privinţa politică.

Planul pentru d'al de Beksics e frumos. Realisarea luĭ atêrnă însĕ dela forţa de espansiune a unora şi dela puterea de resistenţă a altora. Legile firei nicĭ Beksics cu toţĭ şoviniştii marĭ şi micĭ nu pot sĕ le schimbe.

Turnu Vavilonului.

I.

„Telegraful Român“ după 25 de anĭ de regim unguresc... vré sĕ ne amăgéscă, că décă se va grăbi a şterge punctul prim şi ultim din programul nostru naţional, va începe o nouă eră, când Maghiarii vor sta de vorbă cu noi.

Slovacii, Sêrbii, Saşii n'au aceste puncte în programul lor şi nu fac nicĭ măcar politică de resistenţă pasivă, dér óre au stat sĕu stau Maghiarii cu ei de vorbă asupra gravaminelor lor?

...Îi ţinem mult mai isteţĭ pe cei dela „Telegr. Rom.“ din Sibiiu, decât sĕ admitem, că ei ar puté crede, că Maghiarii vor fi gata a lua în discuţiune măcar retragerea, orĭ modificarea legii pentru kişdedovurĭ (dela 1891), décă Românii ar primi sfatul d-lor, ca sĕ lapede din program cele douĕ puncte.

Atuncĭ pentru ce acésta comedie în ajunul conferenţei?

...„Telegr. Rom.“ a scris la timpul sĕu cu mult sarcasm despre „capitularea“ Saşilor ardelenĭ (la 1890). Nu cumva doresce sĕ scótem şi o ediţie românéscă a acelei capitulărĭ?

„In programele politice se iau numai acele puncte, carĭ se pot realisa“, esclamă „Telegr. Rom.“

„...Dér óre ar fi putut dobêndi vr'un popor asuprit din lume libertatea sa, décă îşĭ croia programul sĕu politic după acéstă recetă? La tóte popórele asuprite punctele capitale ale programului lor de luptă şi de emancipare par la început nerealisabile. Câţĭ Maghiar vor fi fost înainte cu 30—40 de anĭ, cărora sĕ li-se fi părut realisabil ceea-ce a dobêndit naţia lor dela 1867 încóce? De sigur fórte puţinĭ!

„Gazeta Transilv.“ dela 4 (16) Ian. 1892.

„Libertatea“ din Orăştie nu i-a făcut serviciu bun d-lui advocat Ioan Mihu, când i-a publicat scrisórea prin care acesta umblă sĕ încălḑéscă din nou zama stătută şi borşită a aşa ḑişei „revisuirĭ“ a programului nostru naţional, revisuire, pe care o ceruse la 1892 organul inspirat de Metropolitul de pe atuncĭ Miron Romanul.

Ne pare rĕu, că prin publicarea amintită a vederilor d-lui Mihu asupra situaţiunei politice, s'a sguduit părerea bună, ce-o aveam până acuma despre tactul şi prevederile d-sale. Nu vorbim de alte terene, dér încât pentru cel politic, pe care—cum însuşĭ constată—fórte rar l'am vĕḑut manifestându-se în cei douĕ-ḑecĭ de anĭ din urmă de când s'a înrolat în partid, d-sa prin scrisórea lansată din tusculul sĕu dela Vinerea ne dă cea mai flagrantă probă nu numai de lipsă de tact, ci şi de lipsă de pĕtrundere a situaţiunei reale şi de lipsă de prevedere.

Orĭ este lucru cu tact a aduce în discusiune tocmai în aceste momente de grea crisă, prin care trece partidul nostru, „revisuirea“ programului naţional?

Este lucru cu tact şi însémnă óre a pĕtrunde situaţia reală, când d-l Mihu afirmă, că „revindicările de drept public ale programului nostru“, adecă cestiunea autonomiei Transilvaniei (p. 1) şi reservarea de a se pronunţa partidul şi în cestiunea dualismului, când va fi de lipsă (p. 9) (d-l Mihu ḑice greşit: revenirea asupra pactului dela 1867) „trebuesc eliminate din program, avênd a ne *pune întru tóte pe basa legilor esistente!*“

Am vré sĕ scim şi am vré sĕ ne spună stimabilul politician amator, — căcĭ d. Mihu ḑice, că „n'are pretenţia a fi numĕrat între politicianii de profesiune“ — décă crede în serios, că ar fi de ajuns eliminarea numai a celor douĕ puncte din programul naţional, şi nu aprópe a tuturor, ca sĕ ne punem *întru tóte pe basa legilor esistente?*

Óre postulatul de „a-se introduce prin lege în administraţiune şi justiţiă usul limbei române“, corĕspunde „întru tóte“ legilor esistente? Orĭ se póte ḑice acésta cum-va despre postulatul „revisuirei legii naţionalităţilor în favorul acestora“, orĭ despre pretensiunea „de a-se delătura legile şi ordonanţele, carĭ împiedecă desvoltarea naţională a poporului nostru?“

Se pune óre „întru tóte pe basa legilor esistente“ de maghiarisare (1897, 1883, 1891, 1893 etc. etc.) acel punct al programului (7) prin care partidul se angajéză a „lupta în contra tuturor tendinţelor de maghiarisare manifestate direct sĕu indirect din partea organelor statului?“

Mărturisim, că nu putem pĕtrunde cu mintea nóstră prudenţa şi filosofia politică a d-lui Mihu.

A susţiné ceea-ce susţine d-sa însémnă a da în glasul celor, carĭ au persecutat şi persecută partidul nostru şi carĭ prin forţă îl împiedecă în esercitarea drepturilor sale constituţionale.

Când s'a mai vĕḑut vr'odată ca programul unuĭ partid politic, într'un stat constituţional sĕ fie croit întru tóte şi pus pe basa legilor în fiinţă? Acésta se póte pretinde dela o reuniune, care are sĕ-şĭ facă statutele conform legei şi sĕ céră aprobarea lor dela guvern — dér dela nu partid politic?...

Copiând planul sĕu de acţiune după acela de acum ḑece anĭ al Metropolitului Miron, d-l Mihu făcea póte mai bine, décă se ţinea mai strict şi de motivarea acestui din urmă, căcĭ atuncĭ nu ajungea la o astfel de conclusiune absurdă, care sĕ l aducă în conflict chiar cu atitudinea sa de până acuma.

In ceea-ce privesce persóna d-luĭ Mihu inconvenientele scrisorii din cestiune ar puté sĕ i-se ierte, avêndu-se în vedere declaraţia sa, că îşĭ espune „pĕrerile“ *bona fide*, aşa cum póte. Nu s'a gândit însĕ d-sa la efectul stricăcios, ce-l póte avé debutul d-sale pentru revisuirea programului în momentele aceste critice, când reculegerea interióră a partidului trebue sĕ fie ţinta principală a tuturor?

„Libertatea“, a căreia protegător ca „bemoostes Haupt“ (coleg mai bětrân) este d-l Mihu, abia şi-a încheiat numěrul al 11-lea dela apariţiune şi deja a desfăşurat vre-o douěspre-ḑece proiecte de acţiune politică.

Ce importă? Numai calea pentru înţelegere sě rěmână deschisă!

Majestatea Sa monarchul nostru la Ţarul. Din *Viena* s'a rěspândit scirea — pe basa unei informaţiunĭ date din Budapesta ḑiarului *„Wiener Morgenblatt“* — că Ţarul Nicolae II va face o visită Majestăţii Sale monarchului nostru. Scirea acésta se rectifică acum în sensul, că dimpotrivă, monarchul *Francisc Iosif I* va face o visită la curtea din Petersburg.

Nou locţiitor în Dalmaţia. La propria sa cerere locţiitorul Dalmaţiei mareşalul Emil *David* de Rhonfeld a fost trecut la pensie. Din incidentul acesta Maj. Sa i-a oferit titlul de baron. Nou locţiitor a fost numit br. Erasmus *Handel*, fost consilier în ministerul de interne.

Congresul catolic unguresc.

Alaltăerĭ, 10 Martie st. n., s'a întrunit în şedinţă de încheiere congresul pentru *autonomia catolică*. Şedinţa a durat numai ½ óră.

Preşedintele, contele I. *Szapary* anunţă, că primul obiect la ordinea ḑilei sunt ***„cele douĕ memorii adresate primatelui de archiepiscopul de ritgrec de Alba-Iulia şi Făgăraş“***. Într'una din adrese Metropolitul cere, ca în cadrul autonomiei *sě se respecteeze independenţa provinciei metropolitane de Alba-Iulia şi Făgăraş*. În a doua adresă Metropolitul comunică ***hotărîrea Sinodului provincial al provinciei metropolitane de Alba-Iulia şi Făgăraş***, care este de acelaşĭ cuprins. Cu provocare la hotărîrea acésta Metropolitul face cunoscut, că nu participă la congresul pentru autonomie.

Propune, ca *congresul sě róge pe primatele sě dea rěspunsul cuvenit la cele douě adrese.*

Ugron G: propune, ca cele douě adrese *sě se cetéscă,* căcĭ numai atuncĭ se póte aduce hotărîre meritorie şi sě decidă, décă congresul séu primatele trebue sě dea rěspunsul.

Molnar I: Adresele nu ni s'au trimis nouě.

Apponyi A: Adresele Metropolitului de ritgrecesc de Alba-Iulia şi Făgăraş n'au fost adresate congresului, ci primatelui, ér primatele numai din atenţiune deosebită faţă de congres le-a trimis şi acestuia. *Nu e decĭ necesitate, ca congresul sě se ocupe în merit cu afacerea acésta.*

Ugron G: Cele douě adrese au fost trimise ce-ĭ drept primatelui, dér se adreséză congresului, Archiepiscopul de rit grec de Alba-Iulia a sciut, că primatele va transpune afacerea la congresul autonomic. Aşa-dér congresul trebue sě scie, ce cuprind adresele; şi décă el va sciĭ acésta, póte sě aducă hotărîre.

Dr. *Simonyi-Semadam:* Cele douě adrese au fost trimise primatelui, aşa dér numai primatele póte sě dea rěspunsul. Congresul nicĭ n'are autorisare, de a aduce decisiune în afacerea acésta.

Dr. I. *Saghi*: întrébă, décă primatele a transpus congresului adresele spre luare la cunoscinţă, orĭ cu scop de a hotărî asupra lor (Dr. *Hovanyi* I, raportor: Primatele le-a transpus *fără nicĭ o observare).* Atuncĭ s'ar puté admite amêndouě casurile. Dér fiind-că congresul n'a dat până acum nicĭ o asigurare *Românilor catolicĭ de rit grecesc* cu privire la *separaţiune, nu e necesar, ca congresul sě aducă o hotărîre deosebită* în afacere.

Congresul primesce propunerea preşedintelui: congresul sě róge pe primate de a *da rěspunsul* la cele douě adrese.

*

Amĕnuntele acestea le-am găsit în raportul lui „Allkotmany“ După raportul lui „Bud. Hirlap“ *Ugron* a combătut propunerea preşedintelui şi din motiv, că desamintitele adrese însémnă, că grecocatolicii voesc sě-şĭ înfiinţeze o ***biserică naţională deosebită,*** ér primatele nu póte da autonomie.

*

După tóte acestea congresul a primit şi în a treia cetire proiectul de autonomie, şi declaraţiunea reservaţiunei de drept, şi a ales pe membriĭ delegaţiunei carĭ, mâne, Joi vor remite monarchului statutul de organisare autonomic votat de congres.

Cu acésta congresul s'a închis pe timp mai îndelungat. Mandatul lui n'a espirat încă, deóre-ce în urma diferenţelor dintre punctul de vedere al guvernului şi dintre proiectul votat, va mai fi necesar un schimb de nunciĭ între guvern şi congres.

Interesant, că *Rakovszky* a strigat *finis Poloniae* când proiectul a fost primit şi în a treia cetire.

Desastrul Englesilor.

Generalul bur *Delarey,* pe care de doi anĭ de ḑile puterea armată englesă nu l'a putut scóte din munţii Transvaalului de vest, a nimicit armata generalului engles *Methuen.* Insuşĭ *Methuen* fù rănit şi căḑù în captivitate la Burĭ. După scirĭ private *Delarey* n'a nimicit numai o armată de 400 ómenĭ, ci una de 2000 ómenĭ. Delarey a luat apoi tunurile Englesilor, tótă muniţia şi provisiile. Pe *Methuen* şi pe ofiţerii prisonierĭ englesĭ Delarey nu i-a liberat şi a declarat, că *nicĭ nu-i va libera.*

Scirea acésta a produs o profundă impresie în Londra, o surprindere din cele mai dureróse. Ea reamintesce Englesilor catastrofele, ce le-au avut ei la Colenzo şi Spionskop şi în alte părţĭ la începutul rěsboiului.

Etă telegramele, carĭ vestesc desastrul acesta:

Londra, 10 Martie. Telegrama lui *Kitchener* în care face cunoscut învingerea dela *Meribogo* şi care a fost predată în 8 Martie, este următórea:

Cu mare regret trebue sě aduc scirĭ rele despre generalul *Methuen.* Methuen a plecat cu 400 călăreţĭ, 300 pedestraşĭ, 4 tunurĭ şi 1 tun cu tir repede din Viburg spre Lichtenburg, şi Vinerĭ trebuia sě se întêlnéscă la Rivierfontein cu generalul *Greenfeld,* care avea cu sine 1300 ómenĭ. Joi dimineţa însě l'a atacat generalul *Delarey* între Tweebosch şi Palmietknill. Burii ne-au atacat de-odată din trei laturĭ. Burii au urmărit pe Englesĭ cu *estraordinară fervóre* şi 150 de călăreţĭ ajunseră la Meribogo după o urmărire de 4 óre. Burii *au prins pe Methuen şi pe toţi ofiţerii.* Afară de acésta au luat tóte tunurile trupei, tóte muniţiile şi provisiile. Despre morţĭ şi răniţĭ n'am primit amĕnunte, ***mě tem însě, că numěrul lor e fórte mare.*** Propun Escelenţiei tale (ministrului de rěsboiŭ Brodrick) sě nu publicĭ telegrama acésta, până când nu voiŭ da raport definitiv. Am trimis trupe auxiliare. — *Kitchener.*

Londra, 10 Martie. La camera comunelor ministrul de rěsboiŭ *Brodrick* a cetit o telegramă a lui Kitchener, după care *Methuen* s'a încurcat în luptă cu *Delarey.* Generalul *Methuen fù rănit la şold şi a căḑut în captivitate.* Pierderea Englesilor este: 41 morţĭ şi 77 răniţĭ, 201 au dispărut.

Cetirea telegramei lui Kitchener a fost primită de Irlandesĭ cu aplause, ér de pe băncile guvernamentale li-s'a rěspuns cu *pfui!* Agitaţia ce a produs în Londra scirea acésta séměnă aceleia, când *Buller* înainte de asta cu doi anĭ a vestit Englesilor catastrofa dela Colenzo. Credinţa generală e, că un astfel de desastru n'au suferit Englesii în tot timpul rěsboiului. Diarele fără deosebire mustră conducerea armatei şi-şĭ esprimă mirarea, că un general atât de dibaciŭ ca Methuen a putut sě ajungă în primejdie aşa de mare. Se crede, că pierderea Englesilor e de cel puţin *1000 de ómenĭ,* probabil însě că şi mai mult. După telegrama lui *„Daily Express“* armata lui Methuen era mai mare de 2000 ómenĭ. Tot după telegrama acestei foi *întrega diviziune a lui Methuen a căḑut în captivitate la Burĭ.* Burii au pus mâna pe *7 tunurĭ şi pe provisiunĭ nespus de multe.* Toţĭ ofiţerii au căḑut captivĭ dimpreună cu Methuen. *Delarey a declarat, că pe ofiţerĭ şi pe Methuen îi va ţiné prinşĭ ca ostatecĭ,* ca astfel sě împiedece împuşcarea comandanţilor burĭ din partea Englesilor.

Etă aşa lucréză voinţa lui Dumneḑeu. Se vor cuminţi óre Englesiĭ măcar acum?

Cum trebue sě fie funcţionarul.

La discusiunea din „Reichsrath“ asupra capitulului „ministerul de interne şi administraţie“, ministrul-preşedinte *Koerber* a ţinut în 5 Martie un discurs, în care privitor la funcţionarii administrativĭ ḑise:

„Funcţionarii trebue, în spiritul legii, sě servéscă statului şi intereselor populaţiunii, au renunţat însě în momentul jurămêntului la orĭ-ce drept, care stă în contrast cu acésta, tot-odată şi la validitarea agresivă a opiniei politice. Cel mai mare bine pentru viéţa publică, autoritatea oficiului şi demnitatea proprie, ar fi décă ei s'ar cugeta *numai la datorinţa lor şi la nimic alta.* Sórtea statului de sigur nu va întra pe alte căi, décă vre-o 100,000 funcţionarĭ nu se vor ocupa cu politica.

„Mai ales cestiunea naţională prin acésta ar fi scutită de o notă îngrijitóre. Décă un funcţionar administrativ ţine sě aibă o opinie politică, atuncĭ — o spun acésta aicĭ cu voce tare, pentru-ca sě se urmeze de toţĭ funcţionarii — *nici-odată şi la nicĭ o ocasie nu îi este permis a o validita în oficiul sěu şi nicĭ agitatoric în viéţa sa privată.* Nepreocuparea naţională şi nepărtinirea politică nu e în valóre numai pentru cei nouě miniştri, ci la vale până la ultimul practicant. Aşa şi nu altfel cugetăm asupra funcţionarilor, şi numai acela, care lucréză în acest sens, póte conta la scutul şi îngrijirea nóstră“.

Óre d-l Szell n'ar fi lucrat mai înţeleptesce, décă în loc de a nega în dietă esistenţa cestiunei naţionalităţilor, ar fi dat funcţionarilor şoviniştĭ dela noi astfel de învěţăturĭ? Din pěcate însě, el stă în fruntea şoviniştilor.

SCIRILE DILEI.

— 27 Februarie. v

Intronisarea metropolitului din Iaşĭ. Dumineca trecută a avut loc la Iaşĭ întronisarea noului metropolit al Moldovei şi Sucevei Partenie Clincenĭ în mijlocul unei afluenţe enorme. Metropolitul a sosit la gară la órele 8 diminéţa, însoţit de ministrul cultelor, d-l Spiru Haret, şi fù primit de primarul Penescu, de prefectul judeţului şi de personagele oficiale. Oraşul a fost pavoasat şi ovaţiunile erau nesfîrşite. La mitropolie înaltul prelat era aşteptat de episcopii de Roman, Huşĭ şi Dunărea de jos, încunjuraţĭ de clerul oraşului şi de delegaţii tuturor bisericilor din Moldova. Metropolitul Partenie ocupând scaunul archireesc, ministrul cetesce decretul regal de numire, apoi metropolitul rostesce o splendidă alocuţiune. După liturghia solemnă, metropolitul se duce la mormêntul antecesorului sěu, unde se celebréză un serviciu. La palatul metropolitan a avut loc recepţiune şi un banchet.

Consiliul „Ligei Culturale“ a decis la întrunirea de Duminecă de a convoca membrii la adunare generală pentru ḑiua de 3 Martie. C. I. Naum îşĭ presentă dimisia din funcţia de secretar şi propune consiliului de a-se alege în locul sěu Dr. Şunda, care este ales în unanimitate. Consiliul votéză mulţumită primarului din Bucurescĭ, care a cedat Ligei în mod gratuit un teren, unde Liga îşĭ va construi o casă. Consiliul a votat o miie de francĭ pentru construcţiunea bisericei române din Ochrida (Macedonia).

Moţiunea lui Madarasz respinsă. In şedinţa de erĭ a dietei ungare ministrul-preşedinte Szell a declarat, că e de prisos a-se pune la ordinea ḑilei moţiunea lui Madarasz. In urma acestei declaraţii dieta a respins moţiunea.

Kossuthiştii biruitorĭ. Comisiunea pentru verificarea mandatelor a validat erĭ mandatul lui Gabanyi, pe care cu câte-va ḑile mai înainte îl invalidaseră. Acest resultat îl pot mulţumi kossuthiştii infernalului scandal, ce l'au făcut mai deunăḑĭ în cameră.

Conferenţa lui Hegedüs despre Sěcui, pe care am anunţat'o, s'a ţinut în Budapesta în ḑiua de 10 Martie. Hegedüs spune, că în Bucurescĭ a găsit 20000 de Ungurĭ catolicĭ şi 6000 reformaţĭ. Sěcuii emigraţĭ sunt perduţĭ pentru maghiarism. Din „Kertész“ se face „Grădinar“, din „Fekete“ „Negru“, copiiĭ şi-i dau în armata română şi se împămêntenesc acolo, căcĭ preţuiesc mai mult cetăţenia română, decât pe cea maghiară. Conferenţiarul spune, că cunósce un Sěcuiŭ emigrat, care nu vine acasă, decât din cincĭ în cincĭ anĭ, la alegerĭ de deputat, când apoi se întórce érăşĭ în România cu câte un câştig de 50—60 fl.

30.000 coróne pentru statua lui Mătieş craiŭ. In Cluşiŭ s'a pornit o mişcare intensivă pentru adunarea de fondurĭ cu scop de a ridica regelui Matia o statue în acel oraş. Ministrul de culte şi instrucţiune publică a acordat comitetului respectiv din budgetul ce-i stă la disposiţie suma de 30.000 coróne cu motivarea, că acea statuă va fi în centrul părţilor ardelene „simbolul unităţii statului maghiar“.

Academia Română are trei scaune věduve de titularii lor: decedaţii N. Creţulescu, V. A. Urechiă şi Maniu. In sesiunea de primăvară se va face alegerea noilor nemuritorĭ, unul pentru secţiunea sciinţifică şi doi pentru cea istorică.

Un desertor Român în Cernăuţĭ. „Deşteptarea“ din Cernăuţĭ scrie: De vre-o douě sěptămânĭ a sosit la Cernăuţ un desertor din România, un tiněr de 21 anĭ, de abia de trei lunĭ înrolat la reg. 16 de infanterie în Fălticeni. Numele lui este Vasile a lui George Mihăilescu, e feciorul dascălului din Bogdănescĭ din judeţul Sucéva, a absolvat 5 clase primare şi şcóla cantorală din mănăstirea Rişca. E un tîněr de înfăţişare modestă şi blândă. A desertat din causă de bólă, neputând suporta strapaţele militărescĭ. Privindu-i înfăţişarea, afirmările lui par a fi basate pe adevěr. Sufere de vătěmătură şi nu are pieptul robust milităresc, încât înclinéză uşor la tuse şi durere. Ne face impresia, ca tiněrul din causa fisicului sěu nu este apt pentru serviciul armatei. Este de altfel iubitor de lucru. Caută un serviciu în vre-o casă românéscă din Bucovina şi ne-ar părea bine, décă ar puté sě încape undeva. Nu cere plată, ci numai hrană şi îmbrăcăminte. Are mai ales aptitudinĭ pentru serviciu de lacheu. Doritorii de a-l lua în serviciu binevoiéscă a-se adresa la ḑiarul nostru.

Americanii în entusiasmul lor pentru visita ce le-a făcut Prinţul Henric de Prusia, au visitat şi devastat frumosul yacht imperial Hohenzollern, tăindu-i până şi tapiseriile depe păreţĭ, spre a avea un mic suvenir, cât despre lucrurile transportabile au fost luate până la cel din urmă. Lingerii, cuţite, pahare în fine vasele yachtului au trecut în buzunarele yancheilor spre o dulce amintire.

Bătaie în şcólă. Invěţătorul Al. Mazurin din Ivànyi a aplicat unui elev al sěu o corecţiune corporală. Elevul a fugit acasă plângênd şi a spus tătâne-sěu că l'a bătut învěţătorul. Tatăl băiatului cu numele I. Szapora, care tocmai atuncĭ venise dela câreiumă, s'a dus repede la şcólă şi a luat pe învěţător la bătaie. In-

-vĕțătorul l'a trântit pe țĕran la pămênt. Atuncĭ însĕ acesta scóse cuțitul și îl împlântă în burta învĕțătorului. Copiiĭ au fugit spăriațĭ din școlă, învĕțătorul în urma perderei de sânge șĭ-a perdut consciența. Țĕranul furios a fost arestat de către gendarmĭ.

Un Român, care îșĭ maghiariséză numele. O calfă de zidar din Clușiŭ cu numele Stefan Nădișan șĭ-a maghiarisat numele în *Nyiredi.* — Mai puțin c'o uscătură!

Monede găsite. In comuna Domașnia (Caraș-Sev.) un țĕran a găsit cu ocasiunea zidirei unei case o ólă plină cu monede de aur și argint. Monedele cântăresc vre-o 10 kilograme. Țĕranul a vêndut o parte din ele.

Visite militare. Ofițerii bulgarĭ din garnisóna Rusciuc ar fi făcênd pregătirĭ marĭ pentru primirea ofițerilor românĭ ce vor visita în curênd Rusciucul. Acésta drept rĕspuns la modul cum au fost sĕrbătorițĭ ei acum trei sĕptĕmânĭ.

Pedepsirea unui general rus. Din *Petersburg* se anunță, că generalul *Gribsky* a fost concediat din armată. Gribsky era comandant militar în provincia Amur din Mandșuria pe timpul isbucnirei rĕsboiului cu China. După ocuparea orașului *Blagovescensk* a născocit o pedépsă infernală asupra poporațiunei orașului, care se apăra. Aceia dintre locuitorĭ, carĭ n'au putut sĕ se refugieze (cam 2000 bărbațĭ, femei și copii) au fost alungațĭ de Cazacĭ și silițĭ a sări în rîul Amur, unde cea mai mare parte s'au înecat. Drept pedépsă Gribsky fù concediat din armată.

Colera. O telegramă sosită la direcția sanitară din Bucurescĭ anunță, că la Medina au fost până la 6 Martie st. n 74 casurĭ de coleră, ér la Mecca 15 casurĭ. Direcția sanitară a dat ordine la Constanța și Sulina, ca musulmanii ce se vor întórce din pelerinajul din Arabia, sĕ fie supușĭ la prescripțiile carantinare.

Un deputat împletitor de ciorapĭ. Se scrie din Londra diarului „Petit Journal“: De câte-va dile d-l Wason, deputat din Orkney în camera comunelor, a luat obicĭnuința, spre mirarea colegilor sĕi, de a scóte în cursul desbaterilor o mică geantă, de a lua din ea nisce undrele, un ghem de lână și de a-se pune la împletit călțunĭ. Intrebat de ceilalțĭ legislatorĭ asupra acestui subiect, onorabilul represantant a rĕspuns, că plictisindu-se ascultând pe oratorĭ, el împletesce ciorapĭ, ca sĕ-i trécă timpul până va veni votarea. Medicii i-au interdis de a ceti, ceea-ce ĭ-ar obosi ochii, și de óre-ce nu e permis a juca cărțĭ séu Ping-Pong în cursul discuțiunilor, el împletesce. — Se dice, că tot e mai bine a împleti, decât a petrece timpul în bufet.

Perchisițiĭ în Serbia. Din Semlin se anunță, că din ordinul ministrului de justiție sêrb, parchetul de acolo a făcut numĕróse perchisițiunĭ la persónele bănuite că ar fi fost în legătură cu Alavanticĭ.

Otrăvirea unei femei. Membrii familiei Vogel din Bucurescĭ, strada Lascar Catargi, au fost otrăvițĭ Dumineca trecută cu nisce icre cumpĕrate dela un comerciant ambulant. Chemat în grabă doctorul Mărculescu, i-a scăpat pe suferindĭ, ér negustorul a fost arestat, confiscându-i-se marfa, pentru a fi supusă unei analise.

Judecătoria din Satulung.

Se svonesce, că ministrul de justiție ar avé de gând sĕ desființeze judecătoria de cerc din Satulung pe motiv, că n'are ce lucra și sĕ o contopéscă cu judecătoria din Brașov.

Din Satulung s'a dus o deputație la Budapesta, sĕ róge pe ministrul respectiv a nu desființa judecătoria, căcĭ prin acésta ar aplica o lovitură maghiarismului.

Intre membrii acelei deputațiunĭ era și Dr. Hermann Antal, care publică acum asupra cestiunei nisce considerațiunĭ „patriotice“ în diarul „Magyarság“.

Suntem de părere, că aceste considerațiunĭ sunt vrednice de a fi reproduse în estras, pentru-că în ele se oglindéză ideile unui patriot modern ungur, care și din sacrul local al deiței Themis ar vré sĕ facă bursă și factor pentru desnaționalisarea némurilor nemaghiare.

„Cu ce se motivéză acest atentat în potriva tuturor intereselor poporului ciangău? esclamà d-l Hermann. Cu aceea, că judecătoria din Satulung n'are de lucru și prin transferarea ei la Brașov budgetul justiției ar economisi câte-va mii de coróne.

„Dér óre judecătoria este băcănie, pe care sĕ o închidĭ décă nu aduce câștig? Óre nu este una din problemele justiției, ca sĕ *cooppereze la asigurarea esistenței naționale?* Salus reipublicae suprema lex! In țéra nóstră *óre întărirea elementului maghiar nu este un interes de esistență a statului?* Pentru o economie de 4000 coróne, este permis a face pagube de dece orĭ mai marĭ elementului maghiar, care cu sforțărĭ atât de grele póte sĕ-șĭ apere esistența economică și de rasă?...

Politica cea mai greșită este de a întări posițiile naționalităților cu avantagele și binefacerile, ce se revarsă asupra lor din instituțiile de stat și de a lipsi pe elementul maghiar de condițiunile vieții, de armele luptei pentru esistență. Pe vremea lui Trefort așa se făcea cu școlile (?), acum vor sĕ facă așa cu judecătoriile?

Adevĕrat, că era un timp, când însu-șĭ poporul din Cernat doria desființarea judecătoriei. Casul acesta este critica cea mai aspră a politicei personale a guvernului. Pentru-că aicĭ, în punctul cel mai espus al statului ungar, judecătoria avea un personal, care a putut produce în popor dorința egală cu o blasfemie, că mai bine sĕ n'aibă de fel judecătorie, decât o ast-fel de judecătorie. Judecătorul, care a repausat nu de mult, adevĕrat, era maghiar și deregător consciențios. (Atâta nu e de ajuns?), dér pe lângă asta era un pedant fără nicĭ un sentiment, aprópe misantrop, care n'a adus nicĭodată vr'un folos societății maghiare de acolo. Ajutorul lui era un vrednic partner social al șefului sĕu și pe lângă asta — sas verde. Sapienti sat!

Nu ruinarea instituțiilor, carĭ întăresc maghiarismul trebue acuma, ci desvoltarea și înmulțirea lor. Ér acum, când cu putere elementară s'a mișcat națiunea întrégă, cerênd salvarea Sĕcuilor, ministrul justiției, dór nu va rĕspunde cu aceea, că va despoia pe cea mai tenace parte a Sĕcuimei de-o instituție atât de puternică de stat, — care chiar și cu personalul insuficient, ce-l avea *era o armă în mâna Ciangăilor în greaua luptă pentru esistența lor națională și economică.*

Nu desființată, ci desvoltată trebue judecătoria din Satulung! Lucrul principal e se se numéscă un judecător distins, maghiar energic, cu autoritate și zelos.....

Așa s'ar puté crea un centru puternic și sigur maghiar în acel comitat de naționalitățĭ. Așa s'ar puté începe acțiunea sĕcuiéscă cu un succes mare și concret!

Din Năsĕud.

— 10 Martie st. n. 1902.

On. Redacțiune! Stăpânit de impresiunile unei petrecerĭ frumóse, la care a participat o mare parte din inteligența română de aicĭ și jur, fie-mĭ permis a da un raport scurt despre decursul acestei petrecerĭ. E vorba de „serata literară-musicală“ împreunată cu dans, dată din partea „Societății de lectură“ a studenților românĭ dela gimnasiul superior fundațional din Năsĕud, în 8 Martie n. 1902.

La 6½ óre séra în sala de gimnastică dela gimnasiul grănițeresc, se începe o mișcare mai viuă, căcĭ ființele așteptate cu mare dor de tinerii aranjerĭ sosiau una câte una. Surîsurĭ dulcĭ, strîngerĭ de mână, câte-va cuvinte de „bună venire“ — étă începutul acestei petrecerĭ, al căreia epilog a fost pentru mulțĭ un ce plăcut, duios, ér pentru alții — tragic.

Sala începe a fi din ce în ce mai sgomotósă, când se dă signalul, că serata se începe.

Ce privelisce feerică! Sala-i plină de ființe drăgălașe, cu frunțĭ senine ridicate, cu tinereță și nevinovăție în ochĭ, cu surîsul pe buze și cu liniștea sufletéscă în inimă. Rară bucurie póte simți un Român, asistând la o producțiune, unde tînĕra Thalie română îșĭ începe debuturile sale.

In presența unui public ales și numĕros, atât din Năsĕud, cât și din satele apropiate, serata se deschide la órele 7 printr'un cuvênt ocasional rostit de președintele societății Valeriu Seni stud. octavan, care după-ce a arătat scopul, ce-l are societatea, bineventéză pe cei presențĭ, rugându-i tot-odată a fi cu indulgență în apreciarea prestațiunilor membrilor societății, de present destul de modeste.

Apoi s'a esecutat piesa „Către Maica Preacurată“ în cor mixt, aranjată de E. Stefănuțiu. A fost viu aplaudată.

Lucările literare „Inelul de logodnă“ a lui N. *Drăgan,* stud. oct. și „Doina, jalea și dorul în poesia populară“ a lui Val. *Seni* stud. oct., au fost bine lucrate și cu mult studiu. Disertanții șĭ-au priceput temele alese și le-au desvoltat întru cât le-au permis împrejurările.

Monologul „Un cățel și un bal“ de Sorcovă, a fost predat de I. *Oltean,* stud. oct. într'un mod admirabil. Piesa „Arvinte și Pepelea“ a fost jucată de I. *Răhăian* și Ilarian *Boț,* studențĭ sept. Au fost viu aplaudațĭ.

Piesele „Cântec de primăvară“, cor de copii de I. Vidu și „Cântecul serii“, cor. bărb. de Gastinel șĭ-au împlinit chemarea, căcĭ se puteau ceti din fețele ascultătorilor emoțiunile produse. Ales „Cântecul serii“, o composiție grea, dér fórte frumósă, a reușit peste așteptare — mulțumită neobositului profesor de musică d-l E. Stefănuțiu.

Orchestra societății prin 3 piese bine alese încă a stors frenetice aplause din partea On. public. Sextetul „Păsĕrelele Reginei“ de Gh. A. Dinicu, a fost bisat.

Poesia „Plugul blăstĕmat“ de Vas. Alexandri, declamată de Val. *Pocol,* stud. cl. VIII și anecdota de Th. D. Speranță „Mocanul la biserică“ decl. de A. *Sădean,* stud. sept. au avut un deosebit efect asupra ascultătorilor. Atât accentuarea, cât și gesturile au fost destul de nimerite.

Serata s'a închis de d-l vice-președinte al societății, R. T. *Perian* sept. la órele $10^3/_4$.

Constat cu vie satisfacție, că societatea, sub conducerea înțeléptă a Mult On. Domn prof. Grigore *Pletosu,* a progresat fórte mult.

După o mică pausă s'a început dansul. Cordele viórelor rĕspândeau dulcĭ melodii de horĭ românescĭ... Jocul plăcut al someșenilor: „Someșana“ se începe. Ițĭ crescea inima privindu-i dansând tot atâțĭ

Românașĭ, toțĭ pui de lei,
Pogorîțĭ din neam de dei.

Un vals admirabil urméză, apoi petrecerea îșĭ ia adevĕratul curs. Era plăcut a privi, cât de înfocat și cu ce veselie jucau tinerii cu drăgălașele domnișóre năsĕudene. Nu cred, că s'ar afla cine-va dintre cei, carĭ au participat la acéstă serată, sĕ dică, că nu șĭ-a petrecut bine. Durere însĕ, căcĭ tóte-s trecĕtóre. Petrecerea a durat cu o mare veselie și animație până către patru óre diminéța. La primul quadril au jucat 46 părechĭ, ér la Romana I 38.

Frumósele nóstre au fost cu un deosebit gust îmbrăcate. Durere numai, că nicĭ una nu s'a presentat *în costum național.* Décă acest costum are întrare în salónele regale și aristocratice din Bucurescĭ, pentru-ce nu póte servi spre decorarea petrecerilor nóstre?

Totul par' că a fost un vis dulce, ademenitor, care a fugit de-odată cu tainicul nopții lăsând o amintire scumpă și pentru mulțĭ neștérsă.

Așĭ dori, că séra de 8 Martie 1902 sĕ rĕmână neștérsă în inimile celor, ce s'au bucurat de dênsa și sĕ se repeteze din când în când.

Tin. Tinel.

ULTIME SCIRI.

Bruxella, 11 Martie. Lui *„Petit Bleu“* i-se anunță din Londra, că *numĕrul Englesilor prinșĭ de Delarey trece peste o miie.* Numĕrul anunțat de Kitchener (201) este al acelora, carĭ n'au fost pușĭ îndată pe picior liber.

Londra. 11 Martie. *„Times“* primesce din Peking scirea, că Rusia e aplecată a evacua într'un an și jumĕtate Mandșuria. China cere ca evacuarea sĕ se facă în timp de un an.

Diverse.

Duel — american. Doi americanĭ, carĭ se pismuiau, au hotărît nu de mult sĕ se dueleze. Ca armă și-au ales pistolul și duelul trebuia sĕ se facă în salonul unui hotel, dér în *întuneric.* Putea fie-care din ei sĕ descarce după plăcere și drept fixarea țintei, era focul dela țigară, căcĭ se pusese ca condiție sĕ fumeze din țigărĭ. Și-au încercat pistólele și când sosi momentul fatal, două detunăturĭ sguduitóre se audiră în sală. În momentul următor intrară în salon otelierul și întregul personal și se înfiorară de scena ce vĕdură. Duelgiĭ însĕ nu și-au perdut presența. Amêndoi zăcéu în paturĭ liniștițĭ și sânge nu se vedea nicăirĭ. Înainte de duel li-a venit bizara ideie sĕ dueleze din paturĭ. Țigările aședate pe câte-o mescióră era semnul în care direcție sĕ descarce fie-care.

Societatea călugărilor de pe muntele Athos. Foile au fost anunțat dilele trecute, că în claustrul Sf. Paul de pe muntele Athos a isbucnit un incendiu, care a mistuit întreg edificiul, pe când biserica din curtea claustrului a scăpat. Din incidentul acesta e interesant a releva, că pe muntele Athos se află o societate de călugărĭ unică în felul sĕu. Ea constă din 20 mănăstirĭ, 10 sate, 250 locuințe private și 150 locuințe de ale eremiților, în carĭ locuesc 5000 călugărĭ și tot atâțĭ servitorĭ. Între călugărĭ — carĭ aparțin diferitelor națiunĭ de confesiunea gr.-or. și duc o viéță fórte sobră — regimul îl forméză o corporație de 20 delegațĭ și 4 președințĭ. Aceștia administréză averea și sĕ îngrijesc de contribuția, ce revine Sultanului. Corporația acésta residă în centrul vîrfului muntelui, la înălțime de 2000 metri, într'un sat locuit de 4 — 5000 bărbațĭ. Femei nu locuesc pe muntele Athos. Mânăstirile, bisericele și capelele sunt fundațiunĭ de ale diferitelor națiunĭ. În mănăstirea Lavra se găsesce o bibliotecă uriașă, care din punct de vedere al anticitățiĭ, e de mare valóre.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***

Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Martie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.10
Renta de coróne ung. 4%	97 45
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120 20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.83
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	120.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.90
Bonurĭ rurale croate-slavone	96.—
Impr. ung. cu premii	197.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	160 25
Renta de argint austr.	100.55
Renta de hârtie austr.	101.30
Renta de aur austr.	120.90
Losurĭ din 1860.	155.25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16 34
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	714.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	694.25
Napoleondorĭ	19.09
Mărcĭ imperiale germane	117.27½
London vista	240.10
Paris vista	95.52½
Rente de coróne austr. 4%	99.20
Note italiene	93.25

Cursul pieţei Braşov.

Din 12 Martie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.96	Vênd.	19.—
Argint român.	„	18.80	„	18.84
Napoleond'orĭ.	„	19.—	„	19.04
Galbenĭ	„	11.34	„	11.40
Ruble Rusescĭ	„	127.—	„	128.—
Mărcĭ germane	„	58.50	„	—.—
Lire turcescĭ	„	10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

„Călindarul Plugarului"
pe anul comun 1902.

Se mai află de vêndare la *Tipografia A. Mureşianu* (Braşov) „Călindarul Plugarului" pe anul comun 1902.—Anul X.

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,
se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Mama sfântului Augustin de Emil Bougaud, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. *Dăianu*. Tipografia archidiecesană din Blaşiŭ. Cartea are 31 cóle de tipar (500 paginĭ) şi este fructul ostenele lor unor laborioşĭ studenţĭ în teologie dela universitatea din Budapesta. Cuvêntul „Salba" ne reamintesce societatea literară cu acelaşĭ nume a teologilor din seminarul desfiinţat „S-ta Barbara" din Viena, căreĭ societăţĭ îĭ mulţumim publicarea Fabiolei şi a unei părţĭ din catechismul cel mare al luĭ Deharbe. Traducĕtorii ne ofer o lectură edificătóre în stil îngrijit, tiparul curat, hârtia bună. Preţul unui esemplar legat elegant în pânză este 4 coróne (+ 30 b. porto.) Un esemplar broşat 3 coróne (+ 30 b. porto). *Se află de vêndare şi la Tipografia A. Mureşianu, Braşov.*

„Carnetul Roşu", o interesantă novelă nihilistă, tradusă din germană de *Moşul*. O broşură de 104 paginĭ, format octav mic. Broşura oferă o lectură uşóră şi distractivă. —„*Moşul*" e cunoscut cetitorilor noştri din numĕrósele sale lucrărĭ publicate în foiţa diarului nostru. Ppreţul cu posta 60 banĭ.

„Clipe de repaus" de *Sorcovă*. Un volum elegant, care póte ocupa loc pe masa orĭ-cărui salon. Preţul 2 coróne (Pentru România 2 Lei 50 banĭ) porto estra. Credem a fi de prisos a mai recomanda în special acéstă nouĕ apariţie literară. In acest volum găsim un limbagiŭ frumos românesc şi nişte povestirĭ scrise cu atâta spirit, încât cartea odată luată în mână, nu o mai pui jos, până nu ai cetit'o tótă. Se póte procura la Tipografia A. Mureşianu pe lângă trimiterea preţului indicat plus 20 banĭ porto.

Nr. 1338/902.

PUBLICAŢIUNE

Deóre-ce pe teritoriul oraşuluĭ Braşov doĭ cânĭ, bănuiţĭ de turbaţĭ au muşcat doi ómenĭ şi un animal, de aceea, în sensul §-lui 68 al art. de lege VII din 1888, începênd cu diua de astădĭ se ordinéză pe teritóriul oraşului Braşov pentru cânĭ o contumaţie de 40 de dile, cu aceea observare, că cânii — în sensul §-lui 6 al statutului pentru cânĭ — trebue provĕduţĭ cu botniţe şi în decursul acestor 40 dile de contumaţie, atât pe strade cât şi în locurĭ publice afară de aplicarea botniţei, cânii mai trebuesc se fie conduşĭ şi de frênghie, ér cânii ţinuţĭ pentru paza curţilor, se vor ţiné tot-déuna legaţi.

Nerespectarea acestor ordinaţiunĭ formézá transgesiune şi cei culpabilĭ, în sensul §-lui 154 lit 1) al art. de lege VII, din 1888 se vor pedepsi cu o amendă până la 200 coróne şi afară de acésta cânii, carĭ se vor afla liberĭ pe stradă, în sensul §-iui 188 al ordinaţiunei acestei legĭ, vor fi prinşĭ şi prăpădiţĭ de călăul oraşului.

Braşov, 10 Martie 1902.

1—3 (453). *Căpitănatul orăşănesc.*

Publicaţiune.

Imobilele aparţinĕtóre moştenirei după *Dr. Ferdinand Otroban* ce sunt specificate mai jos în mod amĕnunţit,

se vor vinde în 20 Martie a. c.

în cancelaria notarului public reg. Karl Schnell (Braşov, Strada Vămiĭ Nr. 17—15) **prin licitaţiune publică**, ce se va ţiné acolo de bunăvoie, începênd dela órele 9 diminéţa.

Imobilele se vor vinde şi sub preţul fixat. Moştenitoriĭ însă îşĭ reservă dreptul de a primi séu refusa ofertul făcut.

Ofertele se pot trimite şi inscris până la órele 9 a. m. din diua licitaţiei la notariul reg., care ţine licitaţia, şi acestea se vor deschide după terminarea licitaţieĭ verbale.

Condiţiunile amĕnunţite de licitare se pot vedé şi ceti în cancelaria notarului reg. Karl Schnell.

	Coróne:
1. Casă de lemn, în Braşov (Scheiu) Podul Creţului, nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, nrii top. 3348, 3349.	2000
2 **Villa din Predeal**, cu tot mobiliarul din ea şi cu aranjamentul, îndusă în cartea funduară din Braşov, nr. 10,961 A † 25,404/12 nr. top.	16.000
3 În Baciŭfalu, casa cu nr. 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 nrii top	20,000
4. În Baciŭfalu casa nr. 445, cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2, n-riĭ top.	10,000
5. În Elöpatak staţiune balneară aşa numita „*Villa Zona*" cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea, cu partea de drept la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.	14,000
6. Casele din Braşov, Strada Porţiĭ nr. 16 şi cel vechiŭ nr. 488, induse în cartea funduară Nr. 2660, nr. top. 5434 şi casa din strada Spitalului nr. 11 nou şi cel vechiŭ 475, nr. top. 5420 dóuĕ case legate una de alta (fost Hotel Baroş), la olaltă	130,000
7. Imobilul din Apacza loc de didire îndus în cartea funduară nr. 1011, nrii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2	800

Vadiu de 10% din preţul imobilelor este a se depune în banĭ gata séu în hârtiĭ de valóre, ér la oferte înscris este a se alătura şi vadiul.

Braşov, 26 Februarie 1902.

Moştenitoriĭ rĕposatului
Dr. Ferdinand Otroban.

3—4